

**In memoriam: Prof. dr. Miro Juretić
(1919.-2000.)**

Dana 13. listopada prošle godine umro je osnivač, dugogodišnji voditelj i predavač Proljetne pedijatrijske škole - prof. dr. Miro Juretić.

Prof. dr. Miro Juretić rođen je 8. siječnja 1919. godine u Splitu gdje je i maturirao na Klasičnoj gimnaziji. Diplomirao je na Medicinskom fakultetu u Zagrebu 1942. godine. Kao vojni liječnik prvo djeluje u Sloveniji, a zatim u Dalmaciji. Premda u to vrijeme vojnik, potaknut stradanjima djece, opredjeljuje se za pedijatriju. Specijalistički ispit iz pedijatrije položio je 1950. godine na Medicinskom fakultetu u Zagrebu. Od tada djeluje u Splitu kao načelnik Kabineta za dječje bolesti Glavne mornaričke bolnice. Kao ambulantski liječnik radi doktorsku dizertaciju koju je obranio 1960. godine na Medicinskom fakultetu u Zagrebu. Nakon ponavljanih zahtjeva, a u želji da svoju djelatnost proširi na širi krug djece, 1960. godine je demobiliziran. Od tada počinje njegov brz napredak u znanstvenim i nastavnim zvanjima. Od 1962. do 1965. je šef Odjela za dječje bolesti u Splitu, a nakon toga predstojnik Klinike za dječje bolesti "Kantrida" u Rijeci.

Gdje god radio poticao je znanstveni rad i napredovanje u struci, tako da kratko poslije njegovog odlaska Split dobiva tri docenta, od kojih su dvoje uskoro stekli i profesorska zvanja i više doktora i magistara znanosti. U Rijeci je iza sebe ostavio više profesora, docenata i doktora znanosti. Zaključivši da je ispunio svoj zadatak na Klinici, odlazi u prijevremenu mirovinu prepuštajući daljnje vođenje Klinike svojim đacima. Nije to učinio da bi ležao na lovorikama postignutog, već da mladima pruži mogućnost da izraze svoje, od njega usađene,

znanstvene potencijale, a sebi oslobodi vrijeme za nove aktivnosti.

Prof. Miro Juretić je bio rođeni znanstvenik s izvanrednim smislom za pronalaženje najaktualnijih tema u moru problema dječje zaštite. Još kao mladi vojni liječnik u "garnizonskim uvjetima" zapazio je relativno čestu pojavu gušavosti u mladim vojnika. Iz toga zapažanja rodila se studija o epidemiologiji i uzrocima gušavosti. Radeći na Visu i Splitu kao vojni liječnik, nije svoje opservacije usmjerio samo toj populaciji, već je svoja razmišljanja usmjerio prema djeci cijele naše zemlje. Rano je uočio ogromnu smrtnost dojenčadi, enormni ljetni pomor dojenčadi, vrlo čestu pojavu deficitarnih bolesti i redovite epidemije virusnih i drugih dječjih zaraznih bolesti. Imao je sposobnost da ta svoja zapažanja obradi i pismeno objavi, čime je dao nemjerljiv doprinos njihovim rješavanjima.

Kada su se ovi masovni i akutni problemi počeli rješavati, instinktom znanstvenika i vizionara, posvetio se genetici. I na tom području ostvario je obiman opus od 15 objavljenih radova i skripta za studente, a na Dječjem odjelu u Splitu i na Klinici u Rijeci pokrenuo je osnivanje laboratorija za citogenetiku.

Kao klasni kliničar rano je uočio da se adekvatna pomoć najtežim bolesnicima može pružiti samo na jedinicama intenzivnog liječenja, pa je u Rijeci organizirao jednu od prvih jedinica intenzivnog liječenja na prostoru bivše Jugoslavije.

Posebnu brigu poklanjao je studentima. Da bi im približio probleme kliničke, socijalne i preventivne pedijatrije, modernizira nastavu koju uvijek dokumentira brojnim dijapozitivima, grafovima i video-prikazima. Da bi studentima olakšao svladavanje materije iz pedijatrije, koautor je udžbenika "Klinička pedijatrija" za liječnike i "Pedijatrija za više medicinske sestre", uz veliki broj skripti, diferencijalno dijagnostičkih tablica, priručnika s normativima i slično.

Prof. dr. Miro Juretić objavio je 248 znanstvenih i stručnih radova, autor je ili koautor 12 knjiga i 32 skripte. Organizator je brojnih skupova na području bivše Jugoslavije (Ljubljana, Sarajevo), republičkih skupova u Hrvatskoj i regionalnih skupova u Dalmaciji te Hrvatskom primorju, Lici, Istri i Rijeci. Ovakav rad nije mogao ostati nezapažen u zemlji i u inozemstvu. Pozivan je da svoje misli iznese u čitavom nizu europskih država i Kanadi. Član je Njemačkog pedijatrijskog društva i počasni član Talijanskog pedijatrijskog društva. U zemlji dobiva brojna priznanja. Evo samo najznačajnijih: redovni je član Akademije zboru liječnika Hrvatske, a kasnije i Senata Hrvatske akademije medicinskih znanosti. Odlikovan je Ordenom rada sa zlatnim vijencem, počasni je član Hrvatskog liječničkog zbora. Dobiva posebnu zahvalnicu Hrvatskog liječničkog zbora u znak priznanja za dugogodišnji, neprekidan doprinos medicinskoj misli u Hrvata.

Odlaskom u mirovinu ne prestaje njegova aktivnost. Opet nepogriješivim instinktom da odabere što je tada bilo najvažnije za zbrinjavanje djece, inicira organiziranje Proljetne pedijatrijske škole za liječnike i medicinske sestre u dječjoj zaštiti. Izvanredan napredak medicinske znanosti, praćen nevjerovatnim razvojem laboratorijske tehnike, postavili su

kao imperativ da se svaki liječnik, pa i pedijatar, stalno usavršava dopunjujući stara znanja novim otkrićima i dostignućima. U tu svrhu je i organizirana Pedijatrijska škola, a njen organizator, moderator raznih tema i predavač bio je dr. Juretić, djelujući sve dok ga u radu nije spriječila teška bolest. Osamnaest je godina poklonio radu te škole iz koje su izišli brojni polaznici trajno zahvalni dr. Juretiću za pružena znanja.

Znajući da socijalna medicina s kliničkom čini cjelinu, inicijator je i koorganizator Simpozija socijalne pedijatrije koji se redovito održava u Šibeniku u okviru Festivala djeteta. Svjestan toga da s nama ne počinje briga o djeci, želio je da u mladima podstakne sjećanje i poštovanje prema prethodnicima. Stoga je u okviru Škole organizirao izložbu o životu i radu zaslužnih liječnika u dječjoj zaštiti. Tu su bili uključeni Mayerhofer, Štampar, Sarvan, Ambrožić, Ružičić, Peričić, Skrivaneli i drugi.

Pored pedijatrije, njegova velika ljubav bila mu je obitelj koju je neizmjerljivo volio i posvećivao joj svaki svoj slobodni trenutak. Zajedno sa svojom Sonjom, vjernim pratiocem i osloncem, uspio je u velikom opusu kao liječnik, ali i u obitelji, odgojivši i usmjerivši dvoje krasne djece, danas sveučilišnih profesora.

Takav je bio prof. dr. Miro Juretić.

Vječna mu slava i hvala!

Prof. dr. Livio Balarin